

Tina de vi de l'Estrada

Lluçà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector central del terme municipal
Emplaçament A 550 metres per pista forestal de la carretera BV-4342, punt quilomètric 0'400.

Coordenades:

Latitud: 42.06388
Longitud: 2.07819
UTM Est (X): 423734
UTM Nord (Y): 4657280

Classificació

Número de fitxa 08109 - 243
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: La tina es troba parcialment coberta de runa i vegetació.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad: 08108A008000400000BR
Fitxes associades:

[L'Estrada](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 09/09/2009 - 02:00

Descripció

La tina de vi de l'Estrada està situada sobre una formació rocosa uns metres al nord-oest de l'Estrada, en un nivell lleugerament més elevat que la masia. Es tracta d'una tina circular picada a la roca en una petita formació rocosa, aprofitant un punt on la roca forma una cavitat. La tina té un diàmetre aproximat de 200 centímetres i tot i que es troba totalment coberta de vegetació, s'entreveu un recobriment amb cairons corbats de 30 per 30 centímetres. Envoltant la tina hi ha un mur de maçoneria de pedra gran que es troba parcialment enrunat, conservant el brancal de pedra treballada d'una obertura orientada a l'oest. Pel costat sud el mur de maçoneria de pedra segueix per sota la tina, tancant la cavitat que forma la roca. A la part inferior d'aquest mur hi ha una petita obertura emmarcada amb pedra treballada a l'interior de la qual hi ha un petit forat circular per buidar la tina. A la llinda d'aquesta obertura hi ha una data molt erosionada. Uns metres a l'est de la tina hi ha un mur de maçoneria de pedra bastit sobre un cingle rocós que delimita una esplanada elevada just a sobre.

Història

Les tines a peu de vinya són construccions fetes amb pedra lligada amb morter de calç, i folrades amb cairons envernissats.

A la part inferior, per poder buidar-les, hi ha un element singular: la boixa, una pedra amb un forat al mig, que es tapava amb un tronc de boix.

Bibliografia

FÀBREGA i ENFEDAQUE, A.(2011) “L’evolució de les tines a la Catalunya Central”. *Dovella*, núm. 106. Manresa: Centre d’Estudis del Bages, p. 10-15.

